ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

5. října 2006 *

Ve věci C-100/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 18. února 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 28. února 2005, v řízení

ASM Lithography BV

proti

Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (zpravodaj) a A. Ó Caoimh, soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. ledna 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za ASM Lithography BV E. H. Mennesem a L. E. C. Kantersem, belastingadviseurs,

— za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Mol, jakož i M. de Gravem, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství J. Hottiaux, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Tuytschaeverem, advocaat,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 121 odst. 1, čl. 122 písm. c) a článku 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex").

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi ASM Lithography BV (dále jen „ASM Lithography") a Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond (dále jen „Inspektor") ohledně žádosti o vrácení cla za zboží propuštěné do volného oběhu od října 1998 do července 2000.

Právní rámec

3 Článek 114 celního kodexu stanoví:

„1. Aniž je dotčen článek 115, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovatelských operací na celním území Společenství bylo použito

a) zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět z celního území Společenství ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením;

b) [...]

2. Následujícími výrazy se rozumí:

a) podmíněným systémem režim aktivního zušlechťovacího styku ve formě podle odst. 1 písm. a);

[...]

d) zušlechtěnými výrobky všechny produkty, které jsou výsledkem zušlechťovacích operací;

[...]“

4 Podle čl. 121 odst. 1 tohoto kodexu:

„S výhradou článku 122, vznikne-li celní dluh, vyměří se na základě podkladů pro vyměřování cel platných pro dovozové zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění tohoto zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.“

5 Článek 122 uvedeného kodexu stanoví:

„Odchylně od článku 121 zušlechtěné výrobky

a) podléhají příslušnému dovoznímu clu, pokud

— byly propuštěny do volného oběhu a jsou uvedeny na seznamu přijatém postupem projednávání ve výboru, a to do té míry, v jaké jsou úměrné vyvezené části zušlechtěných výrobků nezařazených do tohoto seznamu. Držitel povolení však může žádat, aby clo bylo vyměřeno způsobem uvedeným v článku 121,

— podléhají poplatkům stanoveným v rámci společné zemědělské politiky a stanoví tak předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru;

b) podléhají dovoznímu clu vypočtenému v souladu s pravidly vztahujícími se na daný celní režim nebo na svobodná pásma nebo svobodné sklady, pokud byly propuštěny do režimu s podmíněným osvobozením od cla nebo umístěny do svobodného pásma nebo svobodného skladu.

Nicméně

— zúčastněná osoba může požadovat, aby bylo clo vyměřeno podle článku 121,

— bylo-li zušlechtěným výrobkům přiděleno výše uvedené celně schválené určení, jiné než propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem, musí se vyměřená částka dovozního cla rovnat alespoň částce cla vypočtené podle článku 121;

c) mohou podléhat pravidlům pro vyměřování cla stanoveným pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno;

[...]“

6 Článek 130 celního kodexu stanoví:

„Režim přepracování pod celním dohledem umožňuje podrobit zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Společenství takovým operacím, které změní jeho vlastnosti nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením, a propustit do volného oběhu výrobky vzniklé z těchto operací s použitím pro ně platných dovozních cel. Tyto výrobky se označují jako přepracované výrobky."

7 Podle článku 236 téhož kodexu:

„1. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

[...]

Clo se nevrátí ani nepromine, jestliže skutečnosti, které vedly k zaplacení nebo k zaúčtování částky, která nebyla dlužná ze zákona, vyplývají z úmyslného jednání zúčastněné osoby.

2. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí nebo promine na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena.

[...]“

8 Rozhodnutí Rady 97/359/ES ze dne 24. března 1997 o odstranění cel pro produkty informačních technologií (Úř. věst L 155, s. 1; Zvl. vyd. 11/26, s. 3) schválilo jménem Společenství Dohodu o obchodu s produkty informačních technologií, jakož i sdělení o jejím provedení. Tato dohoda, která se skládá z Ministerské deklarace ze dne 13. prosince 1996, přijaté na první konferenci Mezinárodní obchodní organizace v Singapuru, jakož i z jejích příloh a dodatků, směřovala ke konsolidaci a odstranění cel souvisejících s některými produkty informačních technologií nejpozději ke dni 1. ledna 2000.

9 Následně po této Ministerské deklaraci, která ve své příloze vyzvala účastníky ke všeobecnému odstranění cel před dnem 1. ledna 2000, Rada Evropské unie přijala nařízení (ES) č. 2216/97 ze dne 3. listopadu 1997, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a kterým se všeobecně ruší výběr cla podle společného celního tarifu pro některé produkty informačních technologií (Úř. věst. L 305, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

10 Článek 3 nařízení č. 2216/97 vložil pro určité kódy KN do druhé části třetího sloupce přílohy I nařízení č. 2658/87 poznámku pod čarou (z), která zní následovně:

„(z): Výběr tohoto cla se všeobecně ruší na dobu neurčitou.“ *(neoficiální překlad)*

11 Nařízení Komise (ES) č. 1677/98 ze dne 29. července 1998, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. L 212, s. 18; Zvl. vyd. 02/09, s. 30) vneslo na seznam zboží, které může spadat do režimu přepracování pod celním dohledem, obsažený v prvním sloupci přílohy 87 nařízení

Komise č. 2454/93 ze dne 2. července 1993 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd 02/04, s. 307), některé elektronické součástky, pro které je povoleno přepracování na výrobky pro informační technologie uvedené ve druhém sloupci této přílohy.

12 V souladu s přílohou III nařízení č. 1677/98 „[se] v příloze 87 doplnil nový bod, který zní:

	Sloupec 1	Sloupec 2
Pořadové číslo	Zboží, pro které je povoleno přepracování pod celním dohledem	Přepracování, které smí být provedeno
‚18	Veškeré elektronické součástky, díly, soustavy (včetně podsoustav) nebo materiál (elektronický, či nikoli) nezbytné pro elektronické funkce přepracovaného výrobku	Přepracování na výrobky pro informační technologie spadající do: 1) [...] 2) podpoložky KN uvedené v článcích 1, 2 nebo 3 nařízení Rady (ES) č. 2216/97, jestliže ke dni vydání povolení platí všeobecné zrušení cla. [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 ASM Lithography vyvíjí a vyrábí přístroje (steppery) užívané pro výrobu čipů v informatickém průmyslu. V rámci svých činností nakupuje mimo území Společenství součástky a částečně složené díly, které jsou používány jak pro výrobu

stepperů a systémů pro rekuperaci, jakož i skenování, tak pro částečné soustavy nebo dále jako náhradní díly dodávané kupujícím.

14 ASM Lithography získala s účinkem od 1. ledna 1988 a na základě nařízení Rady (EHS) č. 1999/85 ze dne 16. července 1985 o režimu aktivního zušlechťovacího styku (Úř. věst. L 188, s. 1), zrušeného celním kodexem, povolení na neomezenou dobu k aktivnímu zušlechťovacímu styku s uplatněním režimu zrušení.

15 ASM Lithography prodává část zušlechtěných výrobků mimo území Společenství. Je povinna celním orgánům pravidelně předkládat žádost o vyřízení režimu pro nepřepracované zboží a pro vyvážené zušlechtěné výrobky.

16 Další část zušlechtěných výrobků, jakož i dovozové zboží, jsou propuštěny do volného oběhu. Vzhledem k tomu, že se jedná o produkty týkající se informačních technologií, většina z nich mohla požívat režimu zrušení výběru cla na základě nařízení č. 2216/97. Od měsíce srpna 1998 nařízení č. 1677/98 doplnilo elektronické součástky ke zboží, které může být přepracováno pod celním dohledem.

17 Od měsíce října 1998 do měsíce července 2000 ASM Lithography předkládala měsíční přehled zušlechtěných výrobků propuštěných do volného oběhu, obsahující zejména fakturu za dovezené zboží, použitelný tarif, administrativní kódy místa určení, původu a místa odeslání, celní hodnotu, jakož i částku dlužného cla.

18 ASM Lithography vypočítala částku dlužného cla v souladu s článkem 121 celního kodexu na základě podkladů pro vyměřování cel platných pro dotyčné zboží v okamžiku, kdy bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Z informací předložených v průběhu řízení o předběžné otázce vyplývá, že kdyby tato společnost na základě čl. 122 písm. c) uvedeného kodexu použila nařízení č. 2216/97 ve spojení s nařízením č. 1677/98, výpočet tohoto cla by vycházel z podkladů pro vyměřování cel pro zušlechtěné výrobky a pouze na 2 až 3 % z dotyčných součástek by bylo uloženo clo, zatímco 97 až 98 % z dovezených výrobků by podléhalo nulovému tarifu.

19 Inspektor vystavil na základě přehledů předložených ASM Lithography platební výměry, přičemž uvedl že „clo je dlužné v souladu s čl. 204 odst. 1 písm. a) [celního kodexu] z důvodu vzdání se osvobození ve vztahu k povolení [aktivního zušlechťovacího styku]“ a že „tento platební výměr je předběžné povahy“. Celní dluh byl určen podle čl. 121 odst. 1 uvedeného kodexu a odpovídal částce vypočtené ASM Lithography v jejích měsíčních přehledech.

20 Po uhrazení částky svého dluhu ASM Lithography předložila Inspektorovi dne 26. dubna 2001 žádost na základě článku 236 celního kodexu o vrácení celkové částky dovozního cla ve výši 2 105 393,20 NLG (955 385,78 eur), přičemž tato žádost byla zamítnuta. Později podaná stížnost byla prohlášena za neopodstatněnou rozhodnutím ze dne 2. května 2002.

21 ASM Lithography poté podala žalobu ke Gerechtshof te Amsterdam. Tento soud má za to, že při propuštění dotčených zušlechtěných výrobků do volného oběhu ASM Lithography výslovně nepožádala o to, aby se na tyto výrobky vztahovala pravidla stanovená v rámci režimu přepracování pod celním dohledem na základě čl. 122 písm. c) celního kodexu, a že ASM Lithography podala žádost za účelem použití

uvedeného režimu až po vystavení platebního výměru podle čl. 121 odst. 1 uvedeného kodexu, aniž by podala stížnost proti uvedenému platebnímu výměru.

22 Gerechtshof te Amsterdam má nicméně pochybnosti o tom, zda v podobném případě výpočet částky celního dluhu musí být uskutečněn podle čl. 121 odst. 1 celního kodexu nebo podle čl. 122 písm. c) téhož kodexu, a z tohoto důvodu se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být ve vztahu k zušlechtěným výrobkům, jako jsou ty dotčené ve věci, které jsou považovány za výrobky propuštěné do volného oběhu, určen celní dluh na základě pravidel pro vyměřování cla stanovených v čl. 122 písm. c) celního kodexu, i když zúčastněná osoba o to předem výslovně nepožádala?

2) Pokud bude na první otázku odpovězeno záporně, je třeba vyhovět následné žádosti – po oznámení výše cla vyplývajícího z celního dluhu, který byl určen na základě pravidel pro vyměřování cla stanovených v čl. 121 odst. 1 celního kodexu – o nový výpočet částky celního dluhu na základě pravidel pro vyměřování cla stanovených v čl. 122 písm. c) celního kodexu, podané v rámci žádosti o vrácení podle článku 236 téhož kodexu?“

K předběžným otázkám

K první otázce

23 Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 122 písm. c) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že při určení výše celního dluhu vyplývajícího

z propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu jsou vnitrostátní celní orgány povinny použít pravidla pro vyměřování cla stanovená pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno, i když o to dotyčná společnost výslovně nepožádala.

24 Články 121 a 122 celního kodexu stanoví dva různé způsoby výpočtu celního dluhu pro zboží dovezené v režimu aktivního zušlechťovacího styku.

25 Článek 121 celního kodexu obsahuje obecné pravidlo použitelné na veškeré zboží dovezené v takovém režimu, podle něhož vznikne-li celní dluh, vyměří se na základě podkladů pro vyměřování cel platných pro dovozové zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění tohoto zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

26 Naproti tomu článek 122 téhož kodexu obsahuje výjimky z uvedeného pravidla, jelikož stanoví seznam konkrétních případů, v nichž se určuje výše celního dluhu pro zušlechtěné výrobky podle kritérií, která se liší od kritéria stanoveného v uvedeném článku 121.

27 Ze znění článků 121 a 122 celního kodexu vyplývá, že jelikož se druhý z těchto článků použije jako výjimka z prvního, celní orgány jsou v podstatě povinny určit celní dluh v souladu s uvedeným článkem 121, když je dovozové zboží umístěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku propuštěno do volného oběhu. Jak správně

uvádí nizozemská vláda ve svém vyjádření, od této povinnosti se lze odchýlit pouze v jednom z případů stanovených v článku 122 téhož kodexu.

28 Na jednání ASM Lithography tvrdila, že pro účely použití článku 122 celního kodexu, a konkrétněji pravidla uvedeného v tomto článku pod písmenem c), není nezbytná předchozí žádost zúčastněné osoby. Pravidla stanovená v uvedeném článku 122 jsou totiž použitelná pouze na konkrétní případy, na rozdíl od pravidla uvedeného v článku 121 celního kodexu, neboť článek 122 představuje *lex specialis*, jehož použití musí mít přednost před použitím článku 121.

29 Tuto argumentaci nelze přijmout.

30 Článek 122 písm. a) až c) celního kodexu uvádí pro účely určení výše dlužného dovozního cla několik situací, ve kterých se mohou nacházet zušlechtěné výrobky. Ze samotného znění ustanovení písm. a) a b) tohoto článku vyplývá, že když se zušlechtěné výrobky nacházejí v jedné ze situací uvedených v těchto ustanoveních, vnitrostátní celní orgány musejí závazně použít pravidla v nich uvedená, přičemž zúčastněná osoba může nicméně za určitých okolností žádat, aby clo bylo vyměřeno v souladu s článkem 121 uvedeného kodexu.

31 Tak tomu naopak není, pokud jde o pravidlo obsažené v čl. 122 písm. c) uvedeného kodexu. Toto ustanovení totiž tak, jak je formulováno, neukládá vnitrostátním celním orgánům povinnost, ale omezuje se na stanovení pravidla, jehož použití je fakultativní, jelikož stanoví, že odchylně od článku 121 zušlechtěné výrobky mohou podléhat pravidlům pro vyměřování cla stanoveným pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno.

32 Z toho vyplývá, že pro účely určení výše celního dluhu při propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu čl. 122 písm. c) celního kodexu neukládá vnitrostátním celním orgánům použít i bez návrhu pravidla pro vyměřování cla stanovená pro režim přepracování pod celním dohledem, jelikož toto ustanovení se použije, i když jsou tato pravidla pro zúčastněnou osobu příznivější, pouze tehdy, když o to zúčastněná osoba výslovně požádá. Z ustanovení celního kodexu totiž nevyplývá, že zákonodárce Společenství měl v úmyslu uložit vnitrostátním orgánům povinnost péče ve vztahu k dlužníkům, na jejímž základě by tyto orgány musely dbát o jejich zájmy tím, že by používaly co nejpříznivější pravidla pro vyměřování cla.

33 Tento výklad je potvrzen zněním čl. 62 odst. 1 celního kodexu, podle něhož pokud jde o celní prohlášení o propuštění zboží do celního režimu, deklarantovi přísluší zajistit, aby obsahovalo „veškeré náležitosti nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení". Obdobná povinnost poskytnout celním orgánům všechny nezbytné informace přísluší každému deklarantovi ve smyslu čl. 4 bodu 18 celního kodexu.

34 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 122 písm. c) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že pokud o to zúčastněná osoba výslovně nepožádala, vnitrostátní celní orgány nejsou povinny při určení výše celního dluhu vyplývajícího z propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu použít pravidla pro vyměřování cla stanovená pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být propuštěno do tohoto režimu.

Ke druhé otázce

35 Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda článek 236 celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní celní orgány musejí vyhovět žádosti o vrácení dovozního cla s tím, že přepočítají výši celního dluhu podle čl. 122 písm. c) uvedeného kodexu, ačkoli výše tohoto dluhu již byla vypočtena podle článku 121 uvedeného kodexu a sdělena zúčastněné osobě.

36 Ve svém vyjádření nizozemská vláda v tomto ohledu tvrdí, že jelikož celní orgány právem použily článek 121 celního kodexu, celní dluh byl v době, kdy byl zaplacen, dlužný ze zákona a že v každém případě v situaci, kdy zúčastněné osobě bylo umožněno zvolit si způsob výpočtu tohoto dluhu, by tato osoba neměla mít možnost dovolávat se článku 236 celního kodexu a požadovat *a posteriori* použití jiného způsobu výpočtu vedoucího k pro ni příznivějšímu výsledku.

37 Tuto argumentaci nelze přijmout.

38 Ze znění článku 236 celního kodexu vyplývá, že vnitrostátní celní orgány clo vrátí, zejména jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, toto clo nebylo dlužné ze zákona.

39 Je pravda, že jak vyplývá z odpovědi na první otázku, mají vnitrostátní celní orgány právo určit výši celního dluhu v souladu s článkem 121 celního kodexu, pokud zúčastněná osoba výslovně nepožádá o to, aby zušlechtěné výrobky podléhaly pravidlům pro vyměřování cla stanoveným pro režim přepracování pod celním dohledem, když dovozové zboží by mohlo být propuštěno do tohoto režimu.

40 Z toho vyplývá, že v takové situaci dovezené zboží může být platně považováno za předmět dovozního cla a následně toto clo může být legálně vybráno. Tak je tomu tím spíše v projednávaném případě, kdy ASM Lithography při předložení měsíčních přehledů zušlechtěných výrobků propuštěných do volného oběhu vypočítala částku dlužného cla na základě článku 121 celního kodexu a nizozemské celní orgány vystavily platební výměr odpovídající částce vypočítané uvedeným podnikem za použití téhož ustanovení.

41 Nicméně okolnost, že v projednávaném případě bylo clo v době, kdy bylo zaplaceno, vybráno legálně z důvodu neexistence žádosti podané ASM Lithography za účelem použití čl. 122 písm. c) celního kodexu, nemůže mít za následek, že uvedené clo musí být *a posteriori* považováno za clo dlužné ze zákona ve smyslu čl. 236 odst. 1 celního kodexu, i navzdory podání pozdější žádosti v tomto smyslu, jednak proto, že neexistence žádosti v době, kdy bylo clo zaplaceno, vyplývá z omylu způsobeného neúmyslným opomenutím, který nelze považovat za konečné provedení volby, jež je již pojmově volní, a jednak proto, že je nesporné, že clo dlužné ze zákona by po podání takové žádosti bylo nižší než uhrazená částka či dokonce nulové (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 20. října 2005, Overland Footwear, C-468/03, Sb. rozh. s. I-8937, body 68 a 69).

42 Z toho vyplývá, že jsou-li splněny podmínky uvedené v článku 236 celního kodexu, a sice zejména neexistence úmyslného jednání deklaranta a dodržení tříleté lhůty stanovené pro podání žádosti o vrácení, toto ustanovení je použitelné v případě žádosti o vrácení dovozního cla podané v návaznosti na celní prohlášení o propuštění do volného oběhu učiněné podnikem, ve kterém tento podnik omylem vypočítal výši dluhu na základě článku 121 uvedeného kodexu namísto toho, aby požádal na základě čl. 122 písm. c) téhož kodexu, aby uvedená částka byla určena podle pravidel pro vyměřování cla stanovených pro režim přepracování pod celním dohledem. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny.

43 Z předcházejícího vyplývá, že článek 236 celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní celní orgány musejí vyhovět žádosti o vrácení dovozního cla, pokud se prokáže, že výše celního dluhu byla určena – následkem omylu zúčastněné osoby, a nikoliv provedením volby – podle článku 121 uvedeného kodexu a že již byla sdělena zúčastněné osobě, i když tato žádost znamená, že uvedené orgány přepočítají výši dluhu podle čl. 122 písm. c) celního kodexu.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) **Článek 122 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud o to zúčastněná osoba výslovně nepožádala, vnitrostátní celní orgány nejsou povinny při určení výše celního dluhu vyplývajícího z propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu použít pravidla pro vyměřování cla stanovená pro režim přepracování pod celním dohledem, pokud by dovozové zboží mohlo být propuštěno do tohoto režimu.**

2) **Článek 236 nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní celní orgány musejí vyhovět žádosti o vrácení dovozního cla, pokud se prokáže, že výše celního dluhu byla určena – následkem omylu zúčastněné osoby, a nikoliv provedením volby – podle článku 121 tohoto nařízení a že již byla sdělena zúčastněné osobě, i když tato žádost znamená, že uvedené orgány přepočítají výši dluhu podle čl. 122 písm. c) uvedeného nařízení.**

Podpisy.